

Deo illud excusare neutquam poterunt, qui ipsos etiam, nisi in tempore abstinuerint, illos grauiter visitaturus & puniturus est. Sed de hisce nunc satis, quum res ad me non multum spectet, sed à mundano Magistratu arrogantes glorioseque socij suo tempore bene coercebuntur. In tui admonitionem siquidē ista saltim scribo, ut videoas, quam imperite atque imprudenter Medicinam illi tractent, quam non intelligunt. Idem quoque cum celebri arte Alchimia faciunt, quam inquirere quidem conantur, & tamen ne punctulum vel guttulam, quid metalla sient, & vnde proueniant, intelligunt: quomodo igitur, quæso, mitelli, & rerum imperiti, homines isti boni aliquid efficiunt, id quod tamen est impossibile?

Quocirca tibi vere affirmo, quam diu non Naturam metallicam ex ipso fundamento intellexeris, tam diu etiam fieri nequit, ut veram Alchimiæ artem intelligas, vel ad rectam, veram, naturalemque transmutationem peruenias: Intellectus siquidem omnium primo adsit, antequam res recte experiri velis: Omne enim, quod, sine intellectu, in via ad veram artem arripis, dolus & sophis mata sunt, à quibus te fidelissime dehortatus sum, &, interalia affirmavi, quod viꝫ ad seductionem multæ variæque, ad veram rectamque artem vero vnica & solitaria siet, ubi non multarum manuum labores & molestiæ requiruntur. Quamobrem, perdilecte amice & fr̄ter, summam, noctu interdiuque, dabis operam, ut Naturam metallicam recte discas cognoscere, & in ea tempus vtiliter colloca, tunc ad veram artem jam aptus es, & à te ipso discis, quid videlicet materia verusque labor sient, in quibus tuto confidere poteris, & simul videbis, quam